

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lutego 2015 roku, następnie rozszerzonym w dniu 17 listopada 2016 roku, S. K. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 83.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 24 czerwca 2013 roku oraz kwoty 5.650 zł tytułem odszkodowania, obejmującego koszty opieki nad powodem w okresie od 24 czerwca 2013 roku do 14 maja 2014 roku, z ustawowym odsetkami od dnia następnego po dacie doręczenia stronie pozwanej odpisu pisma z dnia 17 listopada 2016 roku, wraz z kosztami procesu.

(pozew, k. 2-11, pismo procesowe powoda, k.246-248)

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana oświadczyła, iż nie uznaje wytoczonego powództwa, wnosi o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Jednocześnie strona pozwana wniosła o zawiadomienie o toczącym się procesie i wezwanie do wzięcia udziału w sprawie, w trybie art. 84 k.p.c., W. S., tj. sprawcy wypadku komunikacyjnego, z którego powód wywodzi swoje żądanie.

(odpowiedź na pozew, k. 90-93)

Pismem z dnia 27 listopada 2015 roku, W. S., przystąpił do procesu w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej.

(oświadczenie, k.145)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny,

W dniu 24 czerwca 2013 roku w miejscowości M., na drodze (...) miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku którego szkodę doznał powód S. K.. Kierujący ciągnikiem rolniczym wraz z przyczepą - W. S., nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi kierowanemu przez powoda, w efekcie czego doszło do zdarzenia obu pojazdów.

(bezsporne, akt oskarżenia, k.13)

Bezpośrednio po zdarzeniu powód został przetransportowany do (...) Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w O.. W wyniku wypadku powód doznał urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, urazu kręgosłupa szyjnego, rany tłuczonej nosa i czoła oraz złamania kości promieniowej lewej (refrakture przedramienia lewego). Powodowi wykonano badania diagnostyczne, zaopatrzone chirurgicznie ranę nosa i założono longietę gipsową na przedramię. S. K. został wypisany do domu w dniu 26 czerwca 2013 roku, z ustalonym terminem zabiegu operacyjnego.

(karta informacyjna leczenia szpitalnego, k.16-17)

Powód ponownie przebywał w szpitalu od 2 do 5 lipca 2013 roku. W dniu 3 lipca 2013 roku został poddany zabiegowi operacyjnemu usunięcia zdestabilizowanego zespolenia kości promieniowej oraz ponownego zespolenia kości. Na górną kończynę lewą założono łuskę gipsową kątową.

(karta informacyjna leczenia szpitalnego, k.18-19)

Po powrocie do domu, w czynnościach higienicznych oraz w ubieraniu się, powodowi pomagała żona i syn.

(zeznania powoda, e-protokół, k. 334, adnotacja – 00:02:17, k.332v)

W dniu 7 marca 2014 roku, powód został przyjęty na Oddział (...) szpitala w O., w celu operacyjnego leczenia ponownego złamania kości promieniowej lewej z destabilizacją implantów. W dniu 10 marca 2014 roku zastosowano wobec powoda leczenie operacyjne usunięcia implantów, osteotomii korekcyjnej kości promieniowej z odwróceniem

kłina i ponownego zespolenia płytką LCP z dodatkowym użyciem przeszczepów autogennych. Powód został wypisany do domu w stanie ogólnym i miejscowym dobry, z zalecaniem kontroli w (...). Operowana kończyna została unieruchomiona w opatrunku gipsowym na 6 tygodni.

(karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 21-22; zeznania powoda, e-protokół, k. 334, adnotacja – 00:02:17, k.332v)

Na trzy miesiące przed wypadkiem, powód przeszedł złamanie trzonu kości promieniowej lewej. Leczył się wówczas na Oddziale(...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K., gdzie w dniu 28 marca 2013 roku, przeszedł zabieg operacyjny zespolenia płytką LCP i śrubami.

W momencie wypadku, ręka powoda funkcjonowała normalnie, nie było ograniczeń w zakresie ruchomości.

(karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 156; zeznania powoda, e-protokół, k. 334, adnotacja – 00:02:17, k.332v)

Z punktu widzenia rehabilitacji medycznej, w wyniku wypadku z dnia 24 czerwca 2013 roku, powód doznał wstrząśnienia mózgu, refaktury przedramienia lewego, urazu głowy, urazu kręgosłupa szyjnego oraz ran tłuczonych nosa.

Rozmiar cierpienia fizycznych powoda wynikał z dolegliwości bólowych i mógł być był znaczny w okresie 4-6 tygodni bezpośrednio po wypadku, następnie przez 2 tygodnie był umiarkowany z tendencją do ustępowania oraz ponownie znaczny przez około 1 tydzień w związku z kolejną operacją w dniu 10.07.2014 r.

Trwały uszczerbek na zdrowiu, powoda oceniany w tymże aspekcie wynosi 10% (wg punktu 123 b, Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku).

Powód po wypadku wymagał pomocy osób trzecich w wymiarze 3 godzin dziennie w okresie unieruchomienia tj. przez 8 tygodni po wypadku i następnie przez 6 tygodni po operacji w dniu 10.07.2014 roku. Pomoc dotyczyła samoobsługi (kąpiel, ubieranie) i czynności codziennych, prowadzenia gospodarstwa domowego (przygotowanie posiłków, prace porządkowe, zakupy).

Po wypadku powód wymagał leczenia ortopedycznego i rehabilitacji. Odbył leczenie ortopedyczne zgodnie ze wskazaniami. Przyjmował leki przeciwbólowe przez około 2-3 miesiące, co wiązało się z miesięcznym wydatkiem rzędu 30 złotych. Nadto powód wymagał rehabilitacji, która była zlecona i realizowana w ramach NFZ. Powód nie wymagał specjalnej diety.

Stan zdrowia powoda jest dobry.

(pisemna opinia biegłego K. K., k. 182-185; pisemna opinia uzupełniająca, k.286)

Z punktu widzenia chirurgii plastycznej, u powoda stwierdzono pourazowe blizny czoła i nosa oraz pooperacyjne blizny prawego przedramienia.

Stały uszczerbek na zdrowiu powoda, będący wynikiem istniejących zniekształceń bliznowatych twarzy i przedramienia wynosi:

- 2 % - odnośnie zniekształceń bliznowatych twarzy, wg punktu 19A Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku
- 2 % - zniekształceń bliznowatych przedramienia wg punktu 19A Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku.

Łączny uszczerbek na zdrowiu powoda, oceniany wyłącznie z punktu widzenia chirurgii plastycznej wynosi 4%.

Dolegliwości bólowe związane z ranami czoła i nosa, były u powoda umiarkowane przez okres około 7-10 dni. Powód nie wymagał z tego powodu pomocy osób trzecich.

Blizny stanowią trwałe (dość znaczne w obrębie przedramienia) oszpecenie powoda. Nie powodują zaburzeń czynnościowych. Nie jest możliwe całkowite usunięcie istniejących blizn ani w drodze operacji plastycznej ani poprzez leczenie zachowawcze.

Ewentualny zabieg operacyjny usunięcie metalu zespalającego z przedramienia, jest wykonywany z ciecica w starej bliźnie dlatego nie wpłynie on istotnie na ostateczny wygląd blizny.

(pisemna opinia biegłego T. Z., k. 201-204; pisemna opinia uzupełniająca, k.288)

W aspekcie ortopedycznym, S. K. doznał ponownego złamania trzonu kości promieniowej lewej.

Cierpienia fizyczne powoda związane z przedmiotowym wypadkiem były dość znaczne. Spowodowane były bólem towarzyszącym złamaniu i zabiegom operacyjnym.

Trwały uszczerbek na zdrowiu związany z wypadkiem wynosił 10%, wg punktu 123 b Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku.

W związku z urazem powód wymagał pomocy osób trzecich w wymiarze ok. 3 godzin dziennie przez okres pierwszych dwóch miesięcy po wypadku, ok. 1 godziny dziennie w okresie do marca 2014 roku (co wynika z braku zrostu złamania), po kolejnym zabiegu w marcu 2014 roku przez okres 2 miesięcy pomoc osób trzecich ponownie wynosiła ok. 3 godziny dziennie. Po tym czasie powód nie wymagał pomocy innych osób w wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego.

Z powodu urazów kostnych powód nie wymagał leczenia farmakologicznego z wyjątkiem okazjonalnego zażywania środków przeciwbólowych. Wymagał okresowej kontroli ambulatoryjnej oraz hospitalizacji celem leczenia operacyjnego.

Aktualny stan zdrowia powoda jest dość dobry. Zasadniczym problemem jest ograniczenie ruchu odwracania przedramienia co utrudnia choremu wykonywanie czynności manipulacyjnych lewą ręką. Rokowanie na przyszłość jest stabilne. Stan ortopedyczny powoda nie ulegnie ani pogorszeniu, ani istotnej poprawie.

Złamanie dotyczyło tego samego miejsca, które objęte było urazem z marca 2013 r. Gdyby nie wypadek w dniu 24 czerwca 2013 roku, to istniałaby szansa na dobry przebieg procesu zrostowego złamania i korzystny wynik leczenia (obraz RTG z dnia 29 kwietnia 2013r ilustruje bowiem prawidłowy obraz przebiegu zrostowego odłamów) - złamanie pierwotne wygoiłoby się w krótszym czasie, skutki przedmiotowego wypadku byłyby mniejsze w sensie rozległości obrażeń lewej kończyny górnej u powoda.

(pisemna opinia biegłego J. F., k. 221-223; pisemna opinia uzupełniająca, k. 278)

Powód przed wypadkiem był osobą aktywną fizycznie, uprawiał siatkówkę, sporty wodne, jeździł na nartach.

(zeznania powoda, e-protokół, k. 334, adnotacja – 00:02:17, 00:10:24, k.332v)

Powód w dalszym ciągu odczuwa dolegliwości bólowe operowanej ręki. Najczęściej sytuacja tego rodzaju ma miejsce, gdy kończyna zostanie nadwyrężona. S. K. stosuje wówczas środki przeciwbólowe. Z uwagi na uraz, powód nie jest w stanie wykonywać czynności, które wcześniej nie sprawiały mu trudności, jak chociażby przerzucanie węgla. W czynnościach tych wyręcza powoda syn. S. K. jest w stanie podnieść zgrzewkę wody, jednakże nie ma pewności, czy daną rzecz będzie w stanie donieść.

(zeznania powoda, e-protokół, k. 334, adnotacja –00:10:24, k.332v)

Powód będzie musiał przejść kolejną operację, polegającą na usunięciu zespolenia.

(zeznania powoda, e-protokół, k. 334, adnotacja – 00:02:17, k.332v)

Przeciwko sprawcy zdarzenia – W. S. został skierowany do sądu akt oskarżenia o czyn z art. 177 § 1 k.k.

(akt oskarżenia, k.13-14)

W dacie zdarzenia, pojazd którym poruszał się sprawca wypadku, objęty był ochroną ubezpieczeniową w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym.

(bezsporne)

Pismem datowanym na dzień 24 lipca 2014 roku (doręczonym pozwanemu w dniu 28 lipca 2014 roku), powód zgłosił szkodę Ubezpieczycielowi, który uznał zasadę odpowiedzialności i przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 6.500 zł oraz kwotę 51 zł, tytułem zwrot kosztów leczenia.

(bezsporne, zgłoszenie szkody, k. 32-36, zwrotne poświadczenie odbioru, k.37; pismo (...) z 2.09.2014 r., k.38)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów, opinii biegłych sądowych, jak również zeznań powoda.

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, podnieść należy, że proces leczenia powoda, jak również charakter doznanych przez niego na skutek wypadku urazów, wynikał z przedłożonej dokumentacji medycznej. Dokumentacja ta oraz badania przedmiotowe powoda były podstawą do sformułowania przez biegłych sądowych lekarzy opinii na temat stanu jego zdrowia po wypadku i udzielania odpowiedzi na pytania objęte tezami dowodowymi postanowienia. Biegli lekarze ocenili i opisali stan zdrowia powoda oraz zakres jego zwiększonych potrzeb, pozostających w związku przyczynowym z następstwami doznanego urazu.

Wydane przez biegłych lekarzy opinie sąd uznał za rzetelne i wyjaśniające wszystkie, konieczne do rozstrzygnięcia sprawy, kwestie. Zostały one wykonane zgodnie z tezami dowodowymi, w oparciu o analizę akt sprawy, zaś wszelkie, zgłaszane przez strony wątpliwości zostały wyjaśnione w opiniach uzupełniających.

Biegli ocenili procentowy uszczerbek na zdrowiu w oparciu o załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. Nr 234, poz. 1974). W sumie, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, ustalony łącznie, w oparciu o wszystkie powołane dowody z opinii biegłych sądowych, wyniósł **14 %** (bowiem trwały uszczerbek stwierdzony przez biegłego rehabilitanta /10%/ pokrywa się w całości z uszczerbkiem stwierdzonym przez biegłego ortopedę /10 %/).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Odpowiedzialność pozwanego wynika z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152). Zgodnie z art. 34 ust. 1 wskazanej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych

przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zasada odpowiedzialności pozwanego w sprawie nie była sporna.

Podstawę zasądzenia **zadośćuczynienia** stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c., w myśl których, w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie jest formą rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej i obejmuje swym zakresem wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te które mogą powstać w przyszłości. Ma w swej istocie ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć. Dzięki niemu winna zostać przywrócona równowaga, zachwiana wskutek popełnienia przez sprawcę czynu niedozwolonego. Ma ono charakter całościowy i winno stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość. Wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności sprawy, w tym rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, trwałości, czy nieodwracalnego charakteru. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień i ujemnych doznań psychicznych powinny być uwzględniane zobiektywizowane kryteria oceny, jednakże w relacji do indywidualnych okoliczności danego przypadku. Od osoby odpowiedzialnej za szkodę poszkodowany winien otrzymać sumę pieniężną, o tyle w danych okolicznościach odpowiednią, by mógł za jej pomocą zatrzeć lub złagodzić poczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną. Nie ma natomiast podstaw do uwzględnienia żądania w takiej wysokości, by przyznana kwota stanowiła ponadto, ze względu na swoją wysokość, represję majątkową (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 roku, III CZP 37/73).

Rozważając całokształt okoliczności sprawy, w aspekcie negatywnych konsekwencji zdarzenia szkodowego dla stanu zdrowia powoda, sąd miał na względzie, że wskutek wypadku powód doznał cierpień fizycznych w dość znacznym rozmiarze – przede wszystkim w okresie 4-6 tygodni po wypadku oraz po przebytych w lipcu 2014 roku zabiegu operacyjnym, co było spowodowane dolegliwościami bólowymi związanymi z doznaniem złamaniem i leczeniem operacyjnym. Na uwagę zasługuje przy tym okoliczność, że doznany w czerwcu 2013 roku uraz obejmował miejsce, uprzednio już uszkodzone, znajdujące się na etapie regeneracji (zrostu). Wypadek z czerwca 2013 roku, wydłużył okres gojenia miejsca, które było objęte urazem trzy miesiące wcześniej oraz zwiększył rozległość obrażeń kończyny (przebyte wówczas złamanie goiło się w sposób prawidłowy). Okoliczność ta niewątpliwie wpłynęła na zakres negatywnych przeżyć po stronie powoda. Według sądu, na odczucie dyskomfortu powoda, w związku z wypadkiem, wpływa także trwale oszpecenie bliznami, zwłaszcza, iż nie ma obecnie możliwości jakiegokolwiek, czy to chirurgicznego, czy zachowawczego leczenia, które doprowadziłoby do całkowitej ich likwidacji.

Z drugiej jednak strony, należy zauważyć, że aktualny stan zdrowia powoda jest dość dobry, zaś rokowania na przyszłość – stabilne (stan ortopedyczny powoda, nie ulegnie ani pogorszeniu, ani istotnej poprawie).

Bez wpływu na ocenę wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia nie może pozostać również wielkość trwałego uszczerbku na zdrowiu związany z przebytymi urazami, który został oceniony przez biegłego rehabilitanta i biegłego ortopeda na poziomie 10%, (opinie biegłych tych specjalności pokrywają się), zaś biegłego chirurga plastycznego na poziomie 4%. Łącznie, trwały uszczerbek na zdrowiu powoda, wynosi 14 %.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał, że odpowiednią wartością zadośćuczynienia będzie kwota 32.000 zł. Skoro pozwany wypłacił poszkodowanemu, z tego tytułu, kwotę 6.500 zł, Sąd zasądził dodatkowo kwotę **25.500 zł**. W ocenie sądu zadośćuczynienie w tej kwocie uwzględnia jego istotę, która polega na zapewnieniu pokrzywdzonemu satysfakcji przez dostarczenie określonej kwoty pieniężnej z przeznaczeniem na konsumpcję dóbr materialnych i duchowych.

Z w/w względów powództwo z zakresie pozostałej żądanej przez powoda kwoty zadośćuczynienia, sąd oddalił.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie, naliczanych od zasądzonej kwoty tytułem zadośćuczynienia orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c.. Wezwanie pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia nastąpiło pismem przedsądowym z dnia 24 lipca 2014 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 28 lipca 2014 roku. Zgodnie zaś z art. 14 ust. 1 ustawy z

dnia 22 maja 2003 r., o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003 nr 124 poz. 1152) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Skoro pozwany winien zlikwidować szkodę w terminie 30 dni od daty wezwania, Sąd zasądził odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 28 sierpnia 2014 roku.

Kolejne żądanie pozwu – zasądzenia **odszkodowania** – znajduje oparcie w przepisie art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Na żądanie powoda z tego tytułu składały się koszty opieki w okresie od 24 czerwca 2013 roku do 14 maja 2014 roku.

W ocenie sądu, żądanie odszkodowania jest usprawiedliwione co do zasady. Powód bowiem we wskazanym okresie, wymagał pomocy i opieki w codziennych czynnościach samoobsługi, takich jak toaleta, kąpiel, ubieranie, ale także w czynnościach związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego, sprzątaniem, robieniem zakupów przygotowywaniem posiłków. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w opiniach biegłych ortopedy i rehabilitanta.

Jako miarodajne do oceny kosztów opieki przyjęte zostały przez sąd stawki stosowane przez (...). Stawki te stosowane są na rynku usług opiekuńczych i to przez stowarzyszenie charytatywne, nie ma więc podstaw do twierdzenia, iż są one zawyżone. Istnienie zwiększonych potrzeb musi powodować zasądzenie odszkodowania (renty) w wysokości ustalonej w oparciu o ceny rynkowe. Takimi cenami, jak to zostało już powiedziane, są stawki stosowane przez (...).

Mając powyższe na uwadze, sąd w ramach odszkodowania zasądził na rzecz powoda kwotę odpowiadającą kosztom opieki osób trzecich w wymiarze określonym przez biegłego ortopedę (czyli 3 godziny dziennie, przez pierwsze 2 miesiące po wypadku, 1 godzina dziennie w okresie do zabiegu operacyjnego przeprowadzonego w marcu 2014 roku, oraz 3 godziny dziennie po tym okresie), z zastosowaniem stawek (...).

Przyjmując zatem, że powód od 24 czerwca 2013 roku do 24 sierpnia 2013 roku (61 dni) wymagał pomocy w wymiarze 3 godzin dziennie, od 25 sierpnia 2013 roku do 7 marca 2014 roku (tj. do momentu hospitalizacji), a więc przez 196 dni w wymiarze 1 godziny dziennie, a następnie od 14 marca 2014 roku (tj. od wyjścia ze szpitala), do 14 maja 2014 roku, tj. 62 dni w wymiarze 3 godzin dziennie, a stawka pełnej odpłatności za usługi opiekuńcze w tym okresie za jedną godzinę to 11 zł, koszt pomocy osób trzech wyniósł łącznie ok. 6.215 zł (61 dni x 3h, tj. 183 h; 196 dni x 1h, tj. 196 h; 62 dni x 3 h, tj. 84 h, a więc w sumie 565 h; 565 h x 11 zł/h = 6.215 zł). Powód wniósł o zasądzenie z tytułu kosztów opieki kwoty 5.650 zł, przy uwzględnieniu stawki odpłatności za usługi opiekuńcze w wysokości 10 zł za godzinę. A zatem, mając na względzie treść art. 321 k.p.c., należało przyznać powodowi odszkodowanie w kwocie 5.650 zł.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie, naliczanych od zasądzonej kwoty odszkodowania również orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Żądanie zapłaty odszkodowania w kwocie 5.650 zł, zostało zgłoszone przez powoda w piśmie procesowym wniesionym w dniu 17 listopada 2016 roku. Strona pozwana pozostaje zatem w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia w tej wysokości, poczynając od 17 grudnia 2016 r., z uwzględnieniem 30 – dniowego terminu na zlikwidowanie przez stronę pozwaną szkody.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Powód wygrał sprawę w 35 % , bowiem przyznane świadczenia, wyniosły łącznie: 31.150 zł (25.500 zł + 5.650 zł), zaś suma roszczeń wyniosła 89,150 zł (83.500 zł + 5.650 zł).

Na koszty poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu w kwocie 1.000 zł, opłata od niesionego zażalenia, w kwocie 835 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, w wysokości 3.600 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 1.800 zł, oraz wydatki na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych w łącznej kwocie 1.659,26 zł, co daje w sumie 8.927,26 zł. Koszty poniesione przez pozwanego, w łącznej kwocie 3.617 zł obejmowały: wynagrodzenie pełnomocnika, w wysokości 3.600 zł oraz 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Ogółem koszty poniesione przez strony wyniosły 12.544,26 zł. Strona pozwana winna uiścić 35% w/w kwoty, czyli 4.390 zł, uiściła zaś 3.617 zł, a zatem strona pozwana winna zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 773 zł. Taką też kwotę, tytułem zwrotu kosztów procesu Sąd zasądził od strony pozwanej, na rzecz powoda.

W toku procesu, w związku ze zwolnieniem powoda od kosztów sądowych ponad 1.000 zł każdorazowej należności, powstały nieuiszczone koszty sądowe, obejmujące opłatę sądową od pozwu w wysokości 3.458 zł. Obowiązkiem ich poniesienia, stosownie do dyspozycji art. 113 ust. 1 i 2 pkt 1 u.k.s.c., należało obciążyć strony, proporcjonalnie do tego w jakiej części każda z nich wygrała i odpowiednio – przegrała proces, co odpowiada kwocie 1.210 zł obciążającej pozwanego (która przegrała w 35 %) oraz kwocie 2.248 zł, której obowiązek poniesienia spoczywa na stronie powodowej, jako przegrywającej w 65 %.

Sąd, mając jednak na względzie określoną we wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych sytuację materialno - życiową powoda, jak również charakter przedmiotu postępowania, a przede wszystkim to, że ewentualność zweryfikowania zasadności wysuniętych roszczeń była możliwa dopiero po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłych lekarzy, uznał, że w sprawie zachodzą uzasadnione podstawy do odstąpienia od obciążania go nieuiszczonymi kosztami procesu w oparciu o art. 102 k.p.c.